

Korte vlog donderdag:

Hamsteraars. Wat moet je daar nou van vinden? We zien ze op televisie. Je loopt tussen lege schappen door als je boodschappen gaat doen. Op social media luiden mensen uit de zorg de noodklok, want als ze na hun zware shifts in de supermarkt komen is er niets over. Ja, dan koop je niet zoveel voor applaus. Liever eten.

Hamsteraars. In de Bijbel komen ze ook voor. In de woestijn als het manna naar beneden valt, dan hoef je maar voor één dag op te rapen. Maar lang niet iedereen doet dat. Met als gevolg bederf. Er is een zakenman in één van de gelijkenissen van Jezus, die grote schuren bouwt en ze helemaal tjokvol stopt met eten, maar de dag er na sterft (Lucas 12).

Ook in de gelijkenis van zondag gaat het over zo iemand. Hij graait voor zichzelf en denkt niet aan anderen. Hij is corrupt. En als ontslag dreigt is hij zelfs oneerlijk met de schulden van zijn Heer. Toch prijst de Heer deze hamsteraar. Zondag zien we hoe en waarom.

Zie ik je zondag ook? We zullen bidden, meezingen met of luisteren en kijken naar Soulmade. Mocht je nog opmerkingen of vragen over het tekstgedeelte hebben, dan krijg ik ze graag uiterlijk donderdagochtend. Dat geldt ook voor gebedspunten.

Lieve mensen, veel sterkte. Bid voor de mensen die het moeilijk hebben, door eenzaamheid of economische onzekerheid. En bid voor hen die hard voor onze gezondheid, onze voedselvoorziening en de openbare orde aan het werk zijn. En, zoals Mark Rutte mooi meegaf: let een beetje op elkaar. Tot zondag!

Preekvlog zondag:

Soulmade speelt: Trust in the Lord – Sixpence non the Richer

Lezen: Lucas 16:1-9 (NBV)

Lieve mensen,

Er wordt nogal wat gemeld over hamsteraars. De filmpjes en foto's zijn ontluisterend. Maar ik moet wat bekennen: ik herken de reflex in mijn eigen leven. En geef daar, in milde vorm, ook aan toe. Ik heb ook een kleine voorraad ingeslagen voor een aantal dagen. Dus ik oordeel maar niet te hard. Ook al vind ik het niet in de haak.

Wat zich vaak voordoet is, dat je, als je zulke beelden ziet, dat je je daar dan buiten of boven plaatst. Het gaat altijd over anderen. Je kijkt er analytisch naar. Maar het gaat, zeker in eerste instantie, niet over jou. Dat zie je bijvoorbeeld ook in de zin die ik wel eens hoor: 'als ik maar niet met andere Nederlanders op de camping sta, want die zijn altijd zo asociaal'. Dan plaats je je er buiten.

Dat gevaar is er ook als je in je Bijbel leest. Voorbeelden die Jezus noemt in zijn gelijkenissen gaan dan over slechte mensen, over anderen. Maar hier staat aan het begin, dat Jezus zich specifiek richt tot de leerlingen. Jezus plaatst jou en mij zo midden in het verhaal.

Want die rentmeester, dat ben ik. Dat is ieder mens. Dat zijn we ook samen. Sinds het mis ging in de hof van Eden voldoen we niet aan de hoge roeping. De roeping om namens God de aarde te beheren. We verkwisten bezittingen die niet van ons zijn. We gebruiken alles wat we in beheer gekregen hebben vooral voor onszelf. We zijn heus niet egoïstisch, maar op z'n minst wel egocentrisch. En met elkaar plegen we rooibouw op de aarde. We buiten haar uit qua grondstoffen, milieu, consumptie en klimaat, energie. Vol maakbaarheidsdenken proberen we alles naar onze hand te zetten. Terwijl de aarde niet van ons is, maar van onze God, zoals Psalm 24 zo prachtig zingt.

Maar er komt een dag dat we ontslagen worden. Ja, sterker nog. Vanaf het allereerste wanbeheer is de dood ons de aangezegd. En je kan wel proberen je tekort aan te zuiveren door goed je best te doen. Redden wat er te redden valt. Laten zien dat we echt wel beter kunnen dan Adam en Eva. Maar het gaat je niet lukken. Al denken we misschien wel dat *wij*, de christenen, of voor jezelf, dat *jjj*, als christen, toch wel een goede rentmeester bent. Beter in ieder geval dan mensen om je heen. Het is niet voldoende. Je bouwt niet genoeg krediet op. Het enige dat je kunt doen is een echt overlevingsplan maken. Vrienden maken met de valse Mammon.

Misschien juist in tijden dat de druk daarop komt. Deze man gaat ontslagen worden. Wij leven in een crisis. Juist dan niet alleen aan jezelf denken. Maar delen wat je gekregen hebt. Juist als het niet voor de hand ligt, omdat je het zwaar hebt met je eigen situatie. En misschien wel met jezelf te redden. Juist dan oog hebben, maar ook hart hebben, én handen hebben voor de ander. Juist als de schulden die rentmeester op de nek zitten – hij komt er nooit meer van af – juist dan je niet druk maken om die schuld, want die vergroot hij nog door zijn acties, maar je druk maken om je naasten. Geven, ook als dat *eigenlijk* niet past in jouw momentum.

Dat is wat hier klinkt voor leerlingen. Besef dat je je bezit niet hebt gekregen voor jezelf. Om het uit te bouwen en zo de wereld tot ontplooiing te brengen. Zoals wij het begrip 'rentmeester' nog wel eens heel optimistisch inkleuren. Niet je bezit beheren, ontwikkelen en iets laten opbrengen voor God. Het gaat niet om economische groei. Nee. Je hebt het gekregen om te delen. Om goed te doen. Om anderen te helpen en te steunen. Ook in je zorg voor toekomstige generaties door de aarde niet uit te buiten. Mammon is in zichzelf niet slecht. Als je maar niet hamsterend door het leven gaat. En alles verkwist door het voor jezelf alleen te gebruiken.

Want het grootste kapitaal dat God ons geeft, is liefde. Bij liefde is het zo: die vermenigvuldigt zich door te delen. Niet door het voor jezelf te houden. Of door de liefde op te sluiten binnen de muren van je eigen cirkeltje. Dat laatste zie je mooi in het beeld dat Jezus gebruikt. Hij heeft het over eeuwige tenten.

En dat is in onze wereld juist een beeld van kwetsbaarheid. Geen vastigheid, geen échte bescherming. Een tent, die is open naar de omgeving. Jezus draait het dus om. Dat, waarvan wij denken dat het stevigheid geeft. Vertrouwen voor de toekomst. Dat is: je eigen bezit, dat wat je zelf kunt, controle, muren - en als we al niet denken dat dat zekerheid geeft, dan dóén we wel zo -. Dat geeft geen zekerheid. Maar tenten wel.

Dat komt, omdat je dan helemaal afhankelijk leeft. Die tenten verwijzen voor Joden ook naar het Loofhuttenfeest. Een oogstfeest waarin je belijdt dat je afhankelijk bent van God en uitziet naar zijn rijk. Dan leeft je dicht bij je Heer. Dichter bij de ander. In tenten, onder een bladerdak, met familie. Waar allerlei mensen in en uit kunnen lopen. Je kunt een glimp van de hemel zien. Onder de beschermende vleugels van God. En dát is je grootste zekerheid. Ook in de tijd van nu.

Dit is dus het beeld dat Jezus oproept: wij, individuele mensen en ook de mensheid als geheel, falen in hoe we omgaan met Gods wereld. Met alle rijkdom die hij ons geeft. Daar moeten we namelijk niet hamsterend, maar gevend en delend mee omgaan. Omdat het kapitaal dat je gekregen hebt. Je talenten, je oneindige mogelijkheden in onze maatschappij, je verstand en vaardigheden, je geld en je gezondheid, je sociale skills en ga zo maar door. Omdat dat kapitaal van God niet gaat om verrijking van jezelf, maar om verbinding met de ander. En zo dien je God. En kom je iets dichterbij de bedoeling die God met jouw leven heeft.

Amen

Gebedspunten:

- Alle zieken
- Angstige mensen
- De armsten en vergeten mensen (andere crises)
- Eenzamen
- Kwetsbaren
- Mensen voor wie thuiswerken lastig is en extra problemen met zich meebrengt
- Zorgpersoneel
- Mensen die werken in de voedselketen
- Openbare orde (politie, vuilnismannen)
- Regering
- Economische slachtoffers
- Mensen met plannen die in duigen vallen

Soulmade speelt: Mag ik dan bij jou – Claudia de Breij

Nadenkpunt/bespreekpunt:

waarin kun jij in deze tijd van crisis nog meer voor je naaste betekenen? En maak het alsjeblieft concreet! (misschien in beeld te tonen?)

Zegen

Dienst is hier te vinden op YouTube:

<https://youtu.be/OUrs80RbK4A>